

[Knud Lind]

stille det danske politi, om de, når de ser på strafferammens størrelse og de besværligheder, der er med at finde de forskellige i et stort opløb, mon ikke lader stå til en smule, idet de ved, at man på allerhøjeste sted, og i særdeleshed, mener jeg, hos regeringen, ønsker ligesom at være solidarisk med arbejderne, samtidig med at man, som hr. Wilhjelm sagde, ad bagdøren forsøger at gøre det lidt bedre. Jeg mener, at man tværtimod har gjort det værre, og jeg mener, at vi må have en klar lovgivning inden for dette område.

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg først til den slutbemærkning, hr. Knud Lind lige kom med, sige, at jeg ikke synes, at den har nogen som helst baggrund i det, som er erklæret af justitsministeren her fra talerstolen i dag. Jeg må anse det for at være en pligt for vort ordenskorps at sørge for, at det, vi har givet udtryk for her i tinget, bliver opfyldt til punkt og prikke, og jeg tror også, at ordenskorpsset vil vide at rette sig derefter. Derfor skuffer det mig, at hr. Knud Lind, som selv tilhører korpset, udtaler sig på den måde, som han lige gjorde.

Det, der får mig til at gå på talerstolen igen, er de bemærkninger, der er faldet om demonstrationer i forhold til blokader. Ingen kan være i tvivl om, at borgerne skal have ret til at samles og gå i demonstrationer. Det er da helt givet. Men det ændrer ikke noget ved, at det naturligvis skal ske inden for de rammer, som der nu engang er herfor. Derfra kan det måske udarte til blokader, eller sådanne kan sættes i værk, uden at der har været noget forudgående, og derfor er jeg meget glad for, at justitsministeren så klart udtalte, at vores ordensmagt har ret og pligt til at gribe ind også uden forudgående anmeldelse. Jeg synes, det er meget væsentligt, at det kommer til at stå som noget, der er sket i denne debat.

Må jeg så føje til, når ministeren videre siger, at der skal være tilstrækkelig grund for ordensmagten til at gribe ind: naturligvis, og jeg er klar over, at det er en af de vanskelige opgaver, vor ordensmagt har, og vi skal naturligvis også støtte den i denne opgave. Den klare udtalelse, justitsministeren kom med, hjælper til at klare den vanskelige opgave, som ordensmagten har.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil meget gerne, når lejlighed gives, diskutere overskudsdeling og økonomisk demokrati med hr. Hans Jørgen Jensen. Jeg mener ikke lige, det er det, vi har på dagsordenen i dag. SF har indleveret et forslag til folketinget om virksomhedsdemokrati, og når det kommer til behandling, synes jeg, at vi skal fortsætte den debat.

Det lader til, at både hr. Arne Melchior og hr. Hans Jørgen Jensen har misforstået, hvad jeg sagde, så jeg har derfor følt mig foranlediget til at gå herop igen.

Det, jeg kritiserede socialdemokratiet for, var det skred, der skete i vinteren 1975-76, hvor det endte med, at socialdemokratiet stemte for et dagsordensforslag, der betød en stramning af politivedtægten, det vil sige det, vi nu populært kalder blokadecirkulæret. Det var min kritik mod socialdemokratiet. Senere konstaterede jeg, at hverken beskæftigelsessituationen eller boligsituationen har bedret sig væsentligt i årene fra 1976 til 1979.

Sådan sagde jeg, sådan var det i hvert fald min hensigt at sige. Det bringer mig over til mit svar til hr. Arne Melchior, for jeg mener naturligvis ikke, at man har ret til at bryde loven, fordi man er stresset, heller ikke fordi man er presset. Jeg tror nok, jeg brugte ordet »presset«, for jeg bruger sjældent ordet »stresset«. Det betyder noget andet for mig, så jeg har sagt »presset«, men det er ligegyldigt.

Netop derfor vil jeg ikke være med til en udvidelse af den borgerlige straffelov til at omfatte blokader. Jeg forstår, hvorfor de mennesker, der er presset økonomisk, bolig-mæssigt og arbejdsmæssigt, iværksætter blokader, enten over for en boligejer eller over for en arbejdsgiver, og jeg synes, det er strengt nok med de cirkulærer og de politivedtægter, vi har på dette område i forvejen.

Centrum-demokraterne siger udtrykkelig i bemærkningerne til deres eget forslag, at en fysisk blokade må sidestilles med den situation, der er skildret i borgerlig straffelovs § 133, stk. 1 – det har hr. Arne Melchior citeret heroppe fra talerstolen. Det er det, jeg vender mig imod, for derved kriminaliserer vi blokader. Ved at vedtage CDernes forslag gør vi disse mennesker til lovbyggere, og det vil jeg ikke være med til.